

عنوان مقاله:

مطالعه قاضی و قضاوت در آثار سنایی

محل انتشار:

کنفرانس جهانی مدیریت، اقتصاد حسابداری و علوم انسانی در آغاز هزاره سوم (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

مهديه بیاتی نیا - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زاهدان، دانشکده علوم انسانی، گروه زبان و ادبیات فارسی، زاهدان، ایران

حمید صمصام - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زاهدان، دانشکده علوم انسانی، گروه زبان و ادبیات فارسی، زاهدان، ایران

حبیب جدیدالاسلامی - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زاهدان، دانشکده علوم انسانی، گروه زبان و ادبیات فارسی، زاهدان، ایران

خلاصه مقاله:

شعر و شاعری، این هنر دیرپا و کهن از عهده هر فرد و شخصی برآورده نیست بلکه موهبتی است الهی که افراد معدودی از آن برخوردار می باشند. در گذشته دیر به عنوان بهترین یا تنها وسیله تبلیغاتی افراد و گروه ها و حکام و تجار به کار گرفته شده و شاعر مانند عکاس طبق درخواست ها، ایده داعیان را در قالب الفاظ منعکس می کرده است. عدالت از مهمترین نیازمندی های بشر می باشد که لزوم آن در هر زمان و مکان ضرورت دارد زیرا رعایت این اصل احترام به حقوق دیگران را به افراد بشر تعلیم می دهد تا به هیچ وجه در صدد تعدی و تجاوز از آن بر نیایند. شاعران در دوره های زمانی مختلف اشعار را بر حسب مقتضیات زمان و نیازهای جامعه می سرودند. در این پژوهش موضوع قاضی و قضاوت با استفاده از روش توصیفی تحلیلی در اشعار حکیم سنایی مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج حاصل از این پژوهش نشان می دهد که سنایی به قیام علیه بی عدالتی و ستم، ترویج صلح و عدالت پرداخته است و در اشعار خود ارزشه خواری و بی عدالتی قضاوت و قضاوت ناحق به گناه تعبیر نموده و ملاک آن خدشه دار شدن اصول اخلاقی و دینی می داند.

کلمات کلیدی:

قاضی و قضاوت، سنایی، عدالت در فرهنگ، ویژگی شعر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/524965>

